

[Alfred Hansen]

på posten, stort set måtte erkende, at det ikke var et godt system, at han ikke havde megen sympati for den nuværende ordning. Men det er muligt, at den nuværende industriminister stædigt vil fastholde det etablerede og synes, at det er en god ordning. Jeg synes, der er sagt mange kloge ting om det, og jeg synes, hr. Wilhjelm gav en strålende analyse af, hvordan det virker i dag.

Jeg tror i og for sig, at lovforslaget kun har én mission, som det ganske rigtigt blev illustreret af det konservative folkepartis synspunkter, som nok deles af socialdemokratiet. Ud over at socialdemokratiet og det konservative folkeparti har mange tidligere folketingsmedlemmer og folk, som har haft en god og pæn post inden for partiet, og som så har fået en slags ben at gnave i, så har det nok for både socialdemokratiet og det konservative folkeparti den mening, at det skal berolige den danske befolkning med hensyn til, hvad det nu er for nogle foretagender. Kan vi nu også have tillid til, at der er indset med, hvad banker og sparekasser foretager sig? Dertil er der kun at knytte den bemærkning, at man ikke på grundlag af disse 250 repræsentanters indsats skal have spor mere tillid til, hvordan banker og sparekasser driver deres virksomhed.

Jeg er meget tilfreds med, at man har det officielle tilsyn med banker og sparekasser, og jeg kan ikke se nogen som helst saglig eller samfundsmæssig begrundelse for, at man skal have disse mere eller mindre veludvalgte personer som en ekstra kontrol med, hvad banker og sparekasser foretager sig.

Jeg har stillet spørgsmål for et par år siden til ministeren om, hvad den samfundsmæssige nyttevirkning var af disse repræsentanter. Der var ikke nogen begrundelse for det, man kunne ikke på nuværende tidspunkt, sagde man i svaret, rigtig præcisere, hvad nyttevirkingen var. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ministeren føler, at der virkelig er grund til at have tillid til, at disse repræsentanter varetager samfundets interesser, varetager lånernes interesser, varetager den enkelte persons interesser. Hvad er ministerens opfattelse her og nu af nyttevirkingen af disse repræsentanter?

Retsforbundet vil støtte forslaget, og med henvisning til venstres bevægelse i dette spørgsmål kan man da have et begrundet håb om, at der kan samles et spinkelt flertal

for forslaget. Det ville sådan set være meget glædeligt.

Glistrup (FP):

Det ville naturligvis være særdeles glædeligt, men der skal jo samles flertal to gange, for som hr. Alfred Hansen allerede har nævnt, så er svaret til hr. Wilhjelm på bemærkningerne om, at vi tilsyneladende pjatter med det og ikke fører det frem til afstemning her i salen, at med den holdning, man altså havde i SV-regeringens tid her i foråret 1979, lykkedes det os ikke. Det foregående år, det er rigtigt, da var det således, at vi faktisk blev belukset i forhandlingerne. Derfor håber vi, at vi, når det kommer så tidligt frem som nu, kan presse det igennem erhvervsudvalget, således at vi kan få en afstemning om det så tidligt som muligt i det nye år.

Vedrørende selve realiteterne i forslaget var der fire af talerne, der havde nogle argumenter imod forslaget. Hr. Wesths argument var, at denne ordning jo nu engang var noget, der beroede på en gammel tradition, der gik helt tilbage til 1919, og så måtte man virkelig se at bevare det. Jeg håber ikke, at det bliver en argumentationsform, der i al almindelighed kommer til at vinde indpas i dette folketing, at fordi noget har bestået siden 1919, så skal vi virkelig se at fortsætte med det. Verden må hele tiden bedømmes efter, som verdens forhold er, og ikke som de var for 60 år siden.

Ministeren henviste til, at de pågældende udfører det samme arbejde som andre bestyrelsesmedlemmer. Men hvordan i alverden kan det dog begrunde, at de skal sidde der? Jeg er helt sikker på, at hvis vi lod fremskridtpartiets ungdom og fremskridtpartiets faglige gruppe udpege 200 medlemmer til folketinget, så ville de udføre det samme arbejde, som de øvrige 179 folketingsmedlemmer udfører. Men det ville unægtelig bevirke en vis forrykkelse i det, og derfor er der ingen grund til at sætte nogle fremmedlegemer ind, som er valgt af nogle, der overhovedet ikke har noget som helst med fodbold at gøre, ikke har noget som helst med bankverdenen at gøre, sådan som disse folk, udpeget af ministeren, ikke har noget med det at gøre.